

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 6

DECEMBER 1958

14. AARG.

Vore sølvmedalje-vindere

Stående bagest fra venstre: Bent Ib Jørgensen, Poul Job, Mogens Gebuhr, Ole Larsen, Egon Henriksen, Erik »Manne« Poulsen og træneren Svend Frederiksen. Siddende i midten: Knud Petersen, Arne Kjeldsen, anføreren Harald Gronemann, John Hansen, George Lees og Per Henriksen. Siddende foran: Erik Nielsen, Jørgen Storm Hansen, John Hansen, Henning Jensen, Søren Andersen og Henning Petersen.

Som vi alle ved fik vort 1. hold jo sølvmedaljerne i danmarksturneringen. Vor klubs bestyrelse havde i den anledning arrangeret en fest for spillerne og som særlig indbudt mødte formanden for DBU, hr. fabrikant *Ebbe Schwartz*. Inden han overrakte medaljerne til spillerne, holdt han en meget smuk tale for vor klub.

Som bedst placeret københavnske klub fik 1. holdets anfører *Harald Gronemann* overrakt *Hudderfield-pokalen* som er evig vandrende. På billedet ses alle de spillere, der har været på 1. holdet i efteråret.

*Redaktionen af medlemsbladet
beder alle klubmedlemmer,
annoncører og alle læsere modtage
bladets ønsker om en god jul
og et godt nytår*

BERNHARD NIELSEN

Farvel og tak!

Denne artikel kunne være skrevet af enhver anden, som har oplevet meget mere på fodboldbanen end jeg. Den er fæstnet på papiret for at fortælle, hvilke glæder og fornøjelser, man kan få, fordi man har valgt sporten til hobby, i dette tilfælde fodbold. Jeg har absolut ikke været topspiller, men et ganske almindeligt stykke fodboldtosset mandfolk som de fleste, der søndag efter søndag rykker ud på banen for at forsvare vor klubs farver.

Det begyndte for godt 35 år siden, da klubbens daværende (og hvor utroligt det end lyder, også nuværende) drengetræner bad mig møde søndag til min første kamp for klubben på HIK's bane. Jeg husker den jubel, der blev vakt i mig, som var det i går. Min far måtte i den anledning spændere et par nye støvler, der dengang var lavet af stof. Kun snuden og den runde beskytter af anklen var af læder, så målt med nutidens øjne var de jo ikke særligt bevendt. Kampens resultat blev, at vi vandt med 4 mål mod 1.

Siden fulgte mangen kamp, inden jeg nåede min ærgerrigheds mål, klubbens repræsentative hold. Årene på 1. holdet fra 1929—39 var morsomme og indholdsrige. Vi vandt både Københavns- og Danmarksmesterskabet i fodbold; også en enkelt sejr i pokalturneringen gik til klubben i de år. Man var ikke så forvænt med udenlandsrejser som nu, og jeg husker i den forbindelse hvilken stor oplevelse, det var, da vi i 1930 ferierede i Norge. Ja, forholdene fra dengang til nu har sandelig forandret sig. Til belysning heraf vil jeg anføre en lille pudsighed: Vi skulle i 1936 spille mod AGF (og som sædvanlig, når det er en vigtig kamp) i Århus og for at blive dansk mester, var det nødvendigt, at vi vandt denne kamp. Kampens betydning blev understreget derved, at klubbens daværende formand *Julius Andersen* ledede turen, samt at massøren *Axel Rasmussen* også deltog. Vi vandt og blev derved mestre. Afrejsen fra Århus foregik dengang om aftenen med sovevogn, og da vi ankom til København mandag morgen, mødte kun klubbens næstformand *Bernhard Langvold* op for at hylde danmarksmestrene. Da klubben i 1943 også spillede i Århus, men om nedrykning og ligeledes vandt, mødte mange af klubbens medlemmer op på hovedbanen for at gratulere de hjemvendte spillere. Ja, så forskelligt kan det være.

Da årene på 1. holdet var gået, rykkede man gradvis nedefter på lavere hold, for tilsidst at ende på 7. holdet. Årene på dette hold var bestemt ikke de mindst morsomme, tværtimod. Vi kæmpede stadig som i »ungdommens vår«. Begejstring og kampglæde havde vi ikke mistet, det var kun for de flestes vedkommende krop og

lemmer, der ikke mere var de samme, men så brugte vi blot munden så meget desto mere, så længe vi da havde luft, også til at skælde ud på dommeren. Nå, når vi nåede til »3. halvleg«, var alting glemt, og vi morede os dejligt.

Nu er det slut, desværre. Alt skal have en ende, og benene nægter simpelthen at lystre. Nu kommer jeg til det, jeg egentlig vil give udtryk for. Til alle dem, der i dag spiller på 1. holdet eller ethvert andet hold i dag, vil jeg gerne sige:

— Bliv ved med at spille bold, selv når I er kommet lidt op i alderen. Bliv ved med at komme i klubben. Det er forfriskende at være sammen med unge mennesker, og man har brug for jer, enten man så vil gå ind i bestyrelsesarbejdet, eller man vil virke som træner. Klubben har altid haft gode trænere og ledere, ikke mindst i de kommende år vil der være hårdt brug derfor. Jeg har selv i nogle år trænet med de såkaldte »lagkagedrenge«. Jeg har fundet megen fornøjelse derved, og følgende episode, som jeg havde for nogen tid siden, skal afslutte denne artikel:

Da jeg skulle påbegynde træningen, bad jeg en lille knægt på en 8—9 år om at spille venstre wing. Lidt forsagt nærmede han sig mig og sagde ganske sagte, at ingen kunne høre det: »Hr. Sørensen, men De må altså ikke sige det til nogen, men jeg ved ikke, hvad der er højre og ventre.«

Knud Sørensen,

»Basse«.

— — —

Myten om, at en fodboldspiller selv får det sidste spark, passer ikke i tilfældet *Knud »Basse« Sørensen*. Nu synes han selv, at det kan være nok og trækker sig tilbage som aktiv spiller på de »gamlers« hold. Han vil blive savnet som ingen anden. »Basse« deputerede på vort 1. hold i 1929 og spillede ialt 168 kampe. På landsholdet kom Knud 2 gange og i den periode havde vi ikke mindre end 3 Sørensen'er med. Nemlig: Knud, Ove og Egon. Det, der har været mest betegnende i »Basse's« karriere er hans enestående rolige og beherskede optræden, der er et forbillede for alle i vor klub. En hundrede procent gentleman, både på og udenfor banen. Vor klub er Knud megen tak skyldig, og vi er glade for, at han stadig vil træne vore »lagkagedrenge«. Et job, som han er selvskreven til.

b. n.

Medlemsbladets redaktion: Redaktør *Bernhard Nielsen* (ansvarlig efter presseloven), Lyrskovgade 8, Eva 715.

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes på C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Sven Petersen*, MI 920 & OR 3748. — Kasserer: *Erik Stummann*, 75 38 29. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Poul Mertins*, *Pauli Jørgensen* og *Albert Olsen*.

Lauritz Svane in memoriam

Nogle få dage efter at være fyldt 78 år døde Lauritz Svane efter få ugers sygdom, og med ham gik endnu en af klubbens gamle pionerer bort.

Svane var gennem sit sekretærarbejde i klubben fra 1942, til han fratrådte sidste år, blevet

en af klubbens mest kendte skikkelser, sådan som han kom i berøring med alle de af vore medlemmer, som kom på banen og til vore kampe.

Svane havde vist aldrig selv spillet fodbold, men kom ind i lederarbejdet i klubben omkring århundredskiftet og har siddet både i Stævnet og DBU's bestyrelse, hvor han gjorde et stort arbejde.

En del år var han uden for klubbens arbejde, men da Frem i slutningen af 30'erne måtte se i øjnene at skulle flytte fra Enghavevej, blev han som byggesagkyndig atter opfordret til at indtræde i bestyrelsen, hvor han var en ledende kraft i byggeudvalget. Så snart flytningen til Valby Idrætspark var en kendsgerning, trådte han imidlertid atter tilbage, men da han samtidig havde solgt sin forretning, fik bestyrelsen ham til at overtage ledelsen af klubbens nyoprettede kontor, hvor han som klubbens sekretær i 15 år var de siddende bestyrelser til uvurderlig hjælp.

Svane kunne over for nye mennesker virke lidt brøsig, men han ville se sine folk an, og de skulle vise, at de havde interesse for klubben, og deres små personlige interesser måtte vige for den, før han kunne anerkende dem.

Svane var en meget dygtig sprogmand og førte klubbens bogholderi med en pinlig nøjagtighed til stor aflastning for klubbens kasserer, ligesom han altid var parat med gode råd til bestyrelsen vedrørende administrationen.

Der stod Frem i hans hjerte. Fra anden side har man tit hørt, at han altid fremhævede klubben, og ingen fik lov at sige noget nedsættende uden at få svar på tiltale.

Vi vil savne hans brede skikkelse både i Valby og i Idrætsparken, og vi vil bevare mindet om en stout og god Frem'er.

Æret være Lauritz Svanes minde

JULE-FIVE-A-SIDE

Det årlige jule five-a-side-stævne for alle vore spillere havde samlet 14 hold, som udkæmpede nogle drabelige dystre i det ædle spil. Vinderne blev *Erik »Manne« Poulsens* hold, der havde *Benny Møbius*, *Erik Rothe*, *Curt Andersen* og *Leif Rislund* som medspillere.

Efter kampene var der som sædvanlig hyggelig, kammeratlig samvær, og man nød de medbragte madpakker. Under kaffen og julebollerne, gik »hatten« rundt til fordel for en af vore unge spillere, der lå på hospitalet med en alvorlig knæskade.

„PUMA“

Den internationale fodboldstøvle med
gummisål og gummiknopper

... og så har vi naturligvis også FREM's spilledragt

Klubbens leverandør

C. 689 - C. 14.758

AMAGERTORV 11

Har Vejle sat verdensrekord?

Sølvmedaljer idr — ifjor blev det som bekendt bronze, og skal det stadig gå fremad — og det skulle det jo gerne —, ja, — så skulle det blive guld næste år. Sådant ræsonnerer superoptimisterne, og det ville være synd at rive dem ud af deres optimisme ved at fortælle dem, at der skal en god portion held til at vinde et danmarksmesterskab i den hårde konkurrence. Sagen var jo i en nøddeskal, at slog vi AGF i den sidste kamp, var vi sikre på en medalje, det var blot resultatet i andre kampe der bestemte, om de skulle være af guld, sølv eller bronze.

Det blev sølv, og det er vi glade for. Og vi skal ikke forsøge at lede kampe tilbage, hvor et kostbart point eller et unødvendigt mål er blevet spildt i turneringens løb, for den slags sker altid i en så lang og så krævende turnering. Når man med rette kan være tilfreds med forberedelserne og træningsarbejdet, så er tilfældigheder og held og uheld — bolden er jo stadig rund — en væsentlig faktor for resultatet. Vi glæder os tværtimod over en velspillet og interessant sæson, som har givet os alle mange dejlige timer, og vi synes at sølvmedaljerne var en velfortjent løn for et flittigt træningsarbejde, et godt sammenhold og et underholdende spil i de allerfleste kampe. Så underholdende synes vi alle, at vi glæder os til det skal blive forår igen.

Vejle vandt mesterskabet og vand det fortjent, det har været det mest stabile hold gennem turneringen. Vel har de fået klø og tabt uventede points undervejs, men det har aldrig været de store nederlag, og de har spillet underholdende og god fodbold hele tiden, ja i enkelte kampe helt umodståelige. Men de har også haft deres held undervejs. De har undgået alvorlige skader og har spillet turneringen igennem med kun 13 anvendte spillere. Det lyder nærmest utroligt, og må være noget i retning af »verdensrekord«. Alle vi andre ligger på et tal omkring 20 spillere, og det vil også være normalen. En klub som Skovshoved må have brugt mere end to hele hold med alle de mange alvorlige uheld, de har været udsat for. For at vinde et Danmarksmesterskab skal man også have gode reserver, så gode, at det ikke mærkes altfor meget, når en af de faste må skiftes ud. Og det slap Vejle altså for at prøve i et omfang, der ligger på rekordstadiet.

Ind imellem de »alvorlige« kampe havde vi også lejlighed til at prøve kræfter med Chelsea to gange, og begge kampe blev gode og underholdende. Vi tabte — naturligvis vil jeg sige i samme øjeblik, men fik dog vist, at et godt dansk klubhold med et par forstærkninger på de svagest besatte pladser meget vel kan spille en underholdende kamp mod en stærk udenlandsk modstander. Nederlaget i London blev større end her i København, men det skyldtes nok i første række, at John ret tidligt gik i stykker, samt en 3—4 fantomredninger af Chelsea's målmand, Reg Matthews. Foruden straffesparket skal jeg sent glemme hans redning af John's hovedstød i 2. halvleg, hvor han på vej til den ene side ligefrem slår en kolbøtte i luften og får fat i bolden lige på stregen. Den bold havde både John og alle vi andre set inde. Iøvrigt havde vi en god tur, fik set en del og oplevet mere, og Chelsea var strålende værter for os.

For vore øvrige seniorhold blev sæsonen under middelt. 2. hold har mærket afgang af nogle gode spillere, og de unge har ikke rigtigt vænnet sig til seniorfodbold endnu. Det må imidlertid være gået op for dem, at der kræves en hel del mere træning for at kunne gøre sig gældende og for at blive 1. holdsspiller, hvilket også nogle af dem har givet udtryk for samtidig med at de lovede, at de ville vende frygteligt tilbage til næste år. Talentet er der, der mangler de sidste par trin på stigen.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Det har været et godt år både sportsligt og økonomisk, og kampene her i efteråret har været helt velbesøgt, men vi har også været utrolig heldig med vejret. Magen til mildt og tørt vejr er ikke oplevet i mange år, og kan derfor ikke siges at være udtryk for et normalt efterår. Jeg er dog ikke i tvivl om, at kalenderårsturneringen vil stille klubberne ringere økonomisk end den gamle ordning, og en rapport fra Sverige, hvor man også er gået over til kalenderårsturnering, viser katastrofalt dalende tilskuervesøg. Gennemsnittet i 1. division er under 10.000 tilskuere. Nu kan man måske ikke helt regne med, at det også vil blive normalen for Sverige. idet en vis fodboldmæthed efter de store VM kampe sidste sommer kan gøre sig gældende, men lederne i de svenske klubber er af samme opfattelse. Når man ser bort fra finalen i Vejle var besøget den sidste turnerings-søndag, hvor så meget dog stod på spil og hvor vejret var ideelt at gå til forhold i, nærmest gennemsnit af en almindelig søndag midt i turneringen. Og nu, hvor vi kan lykønske både B 93 og B 1903 med deres tilbagevenden til 1. division, vil kampantallet i København blive yderligere forhøjet med ca. 15 1. divisionskampe. Til belastning for både Idrætsparkens sarte bane og publikums pengepung.

Vort højt skattede medlem, Idrætsparkens formand, var så venlig at kalde min kritik af Idrætsparkens lysanlæg for »det sædvanlige æselspark«, fordi man lige havde vedtaget at forøge lysstyrken med 50 pct. til ca. 135.000 watt, og det var netop det jeg havde »krævet«. Iøvrigt havde en ekspert sagt god for lysanlægget, da det blev installeret for nogle år siden. Jeg kunne have lyst til at bemærke, at det var også et stort fremskridt, da man i sin tid gik over til el-belysning fra gas eller til petroleum fra tællelys. Men forholdet er altså det idag, at der ikke findes een opvisningsbane med så ringe en lysstyrke som Idrætsparkens, og at den i sin tid ikke blev større skyldes vist, at kablerne ikke kunne »bære« større spænding. Ja de var så belastede, at man ikke turde installere en ekstra el-kogeplade hos restauratøren, og der var udstedt forbud mod at bruge el-shavere! Ja sådan sagde historierne virkelig!

Men det vigtigste er dog, at nu kommer forøgelsen af lysstyrken, men jeg er bare ikke sikker på, at forøgelsen til 135.000 watt er nok. Så jeg vil ikke have revet det i næsen engang, at det var hvad jeg »krævede«. Med den forøgelse har vi stadig det svageste lys i Europa. Må jeg fortælle, at man idag på næsten alle baneanlæg ligger på en lysstyrke på 200.000 watt og derover. I England på nærmest 300.000 (Manchester Uniteds med 340.000 som det største sammen med Wembley), og i Madrid på Reals' anlæg er man på over 400.000 watt.

Det er muligt, at man i Idrætsparken frabeder sig råd, men jeg vil alligevel henstille, at man, når der alligevel skal lægges nye kabler, projekterer dem til mere end 135.000 watt.

Vigtigheden af at have gode reserver er efter danmarksturneringens udvidelse blevet yderligere understreget ved det antal spillere, klubberne — Vejle undtaget — har brugt i afsluttede turnering. For at give vore reserver et mere omfattende og hårdere kampprogram havde jeg undersøgt muligheden af at starte en reserveholdsturnering for 1. division. Tanken havde vundet næsten fuld tilslutning på denne side Storebælt, og ved samtaler med AGF, Vejle og B 1909 (klubbens sekretær, Willy Richter) havde jeg også fået tilslutning til tanken, og ovenikøbet forstået, at Esbjerg var overordentlig interesseret.

Det havde fået mig til at indbyde til et møde i Odense for evt. at få realiseret ideen, og første runde under mødet gav næsten 100 pct. tilslutning. Kun OB ville ikke være med, og eet af deres vigtigste argumenter var, at deres spillere hellere ville se fodbold end selv spille. Og det ville de ikke få nogen lejlighed til under den foreslåede turneringsform (der ville måske dog have været lejlighed til at se nogle af kampene i Idrætsparken, selvom det ikke lige var deres eget 1. hold). Efterhånden som mødet skred frem, blev dog alle vestklubberne lunkne og stillet overfor spørgsmålet, om der skulle arbejdes videre med ideen gennem lokalunionerne, for at få sikkerhed for reserveholdets placering ved en nedrykning til 2. division, fik man et klart nej. De fynske og sydjydske klubber havde fået AGF inviteret med i deres egen private turnering, og så faldt man for fristelsen.

Nu har vi det sådan herhjemme — heldigvis måske — at nye ideer skal tygges og vendes nogle gange før man accepterer, men trods det negative udfald af mødet, så tror jeg alligevel, at tanken en dag bliver realiseret til gavn for reserverne og klubberne. Den bliver simpelthen en tvingende nødvendighed for at klare sig i konkurrencen. Ligeså nødvendigt som det er at installere et el-lysanlæg på Odense stadion, som man har indset.

Og så tager vi afsked med 1958, et godt år med mange oplevelser, og slapper af et stykke tid. Pausen bliver ikke så lang for spillerne, men forhåbentlig alligevel så tilpas, at lysten til at tage fat igen, når der kaldes, vil være akkumuleret op til en fornyet målbevidst indsats

GLÆDELIG JUL OG GODT NYTÅR

V. S.

Amagerbrogade 96. Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter

De sportslige resultater

Den første danmarksturnering der fulgte kalenderåret og med 12 hold i divisionerne er færdigspillet, og man spørger uvilkårligt, efter at have fået det hele lidt på afstand, og indtrykke- ne har bundfældet sig — hvordan var det så? Der er jo sagt meget for og imod begge dele, og jeg skal ikke her fordybe mig i spørgsmålet, men blot lige konstatere, at DBU's turnerings- udvalg får en svær opgave med at placere de mange kampe, der skal afvikles i København efter at 2 københavnske hold er rykket op i 1. div. og et i 2. div.

Lad det være sagt med det samme — for vore 1. holdspillere var det hårdt og krævende. Kun små tre ugers pause i sommer har været det eneste pusterum. Ellers træning 2—3 gange om ugen, træningskampe, pokalkampe og 22 krævende turneringskampe, og det må siges at være en streng opgave for amatørspillere, der har deres arbejde og i mange tilfælde hjem og hustru at tage hensyn til.

Men vore spillere har løst den svære opgave på strålende vis og hjemført sølvmedaljerne til vor gamle klub, kun et enkelt point efter *Vejle*, der scorede sit første danmarksmesterskab. At blive de næstbedste i så krævende en turnering, hvor kampen om de dyrebare points er knivskarp, er et stort resultat, som vi kan være glade og stolte over, og det er da også det bedste, vi har nået, siden vi i 1944 hjemførte danmarksmesterskabet.

Til lykke gutter, bortset fra et par enkelte nittere har I glædet os ved at spille mange gode og flere strålende kampe og skal jeg hæfte mig ved enkelte, må det blive vor første kamp mod *AGF*, som vi vandt 3—0, og de to knaldperler mod henholdsvis *Vejle* og *AGF*, der afsluttede denne krævende turnering med sejr for vore farver.

Det flotte resultat af vort bedste hold er desværre ikke blevet fulgt op af vore sekundehold. Vore 2 seriehold har klaret sig hæderligt og sluttede som nr. 5 og 6, og det er jo noget ringere end sædvanligt og ikke helt tilfredsstillende. Men vi kan vel ikke forlange topplaceringer hvert år. Nu skal det siges, at vi i foråret mistede mange gode spillere, som forsøgte lykken andre steder, og de spillere fra lavere hold, der er trådt i stedet har altså ikke været stærke

nok til at skaffe os frem i toppen. Til næste år skulle vi gerne op mellem de forreste.

Mellemrækkeholdet, A- og B-holdet har i år været vore smertensbørn og indtager de ringeste placeringer i mange år. Hvad er så årsagen til dette? Ja, mange kører jo frem med, at holdene er overmatchet fordi vi spiller med to hold i københavnsserien, og at der ikke er blevet gjort nok for dem på træningsaftenerne. Måske er der lidt om snakken, men det er bestemt ikke undskyldning nok for den ringe indsats, der er ydet i denne sæson. Altfor mange billige afbud og nogle udeblivelser uden afbud er den egentlige årsag til, at det er gået så galt, og skal klubben fortsat deltage med hold i disse rækker, må der vises anderledes interesse for sagen. Her kan de unge mennesker lære en hel del af vort C-rækkehold. Disse gamle gæve kæmper møder op til hver eneste kamp og yder en indsats, der aftvinger respekt, og holdet har da også placeret sig mellem de tre bedste i deres række. Alt- så, når vi begynder til foråret, må der tages anderledes fat, og jeg skal love, at der vil blive sørget for, at alle vil blive beskæftiget på træningsaftenerne.

Til foråret får vi jo mange gode ynglinge op i seniorafdelingen, og jeg håber, I vil møde flittigt op, således at der kan blive kamp om pladserne på vore hold. Jeg vil med det samme byde jer velkommen i seniorafdelingen og udtrykke håbet om, at både klubben og I vil få glæde ud af det.

Til slut vil jeg ønske alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.
P.M.

UNGDOMSAFDELINGEN

Det var med stor spænding, vi så den nye kalenderturnering i møde, og mon ikke vi uden at genere fædrene kan sige, at den ikke fik succes.

Trods den bedst tænkelige start — jeg tænker her på det milde og skønne efterårsvejr, som vi normalt kun kan regne med hvert ca. 10 år — blev turneringen først færdigspillet midt i november, selv lilleputterne spillede den sidste kamp 4 uger senere end normalt.

Vi tør næsten ikke tænke på de problemer, der vil melde sig, når det normale fugtige efterårsvejr, som vi nu engang har her i Danmark, sætter ind. Tænk blot på den novemberdag, hvor vi på plørede og opkørte baner skal spille de sidste af-

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

gørende kampe i lilleput- og drengerækken. Tænk f. eks. hvis det sker på den største rædsel HIK's bane, der på denne årstid er ganske uegnet til fodboldspil. En bane, hvor putter og drenge med få undtagelser kun kan flytte bolden 5 meter. Det bliver højst utilfredsstillende, og jeg forventer protester efterhånden som klubberne rammes af disse problemer.

Det blev ikke til de sædvanlige 10—11 turneringsvindere. Dels har vi mødt betydelig større modstand i år — navnlig har AB været dejlige modstandere, som vi glæder os til at dyste med til næste år, hvor de efter alt at dømmes bliver endnu skrappere. En anden og ikke uvæsentlig årsag er den, som junior-instruktør Knud Aage Sørensen så udførligt har gjort rede for i forrige nummer, og som jeg derfor ikke skal komme nærmere ind på. Vi håber dog, at de klubber, der har misforstået KBU's turneringsregler, vil benytte vinteren til at gennemlæse disse grundigt, så vi til næste år kan spille efter de samme regler, det må være meningen.

Vi kom ud for mange uhyrligheder, men den største præsterede en divisionsklub, der fra næste år skal spille i 3. division. Idet de stillede med 8 eller 9 spillere og slog vort normalt stærke 3. junior med 2—0, for 14 dage senere at afmelde det stærke hold, der efter spillestyrken den dag var helt suverænt i denne række. Det kostede vore raske 3. junior turneringen, men jeg kan oplyse, at det ikke kommer til at gentage sig næste år. Så vil de respektive ledere nemlig komme til at stå til regnskab for disse transaktioner.

1. ynglinge blev for 3. gang i træk københavns-mester. Hertil kom yderligere pokalen og deltagelse i slutrunden om danmarksmesterskabet for ynglinge.

Det var en meget stor præstation, når det tages i betragtning, at kun 5 af holdets faste spillere deltog i slutrunden, hvor vi var hårdt ramt af skader. Hertil kom så savnet af »Manne«.

Reserverne gjorde det mere end godt ved blandt andet at spille en ganske jævnbyrdig finale mod B 1909, trods det, at Lars gik i stykker i kampens første minut, så vi hele kampen måtte klare den med 10 mand.

1. ynglinge har i foråret og begyndelsen af efteråret vist godt og inspireret fodbold, og i den periode, hvor flere af holdets bedste spillere skiftedes til at være skadet, vist en god moral og et strålende kammeratskab. Værdifulde egenskaber, der kun kan give gode løfter for fremtiden.

De øvrige ynglingehold har været på det jævne. Årsagen hertil har først og fremmest været den store afgang af gode spillere, og grunden må søges i de mange interesser ungdommen har i dag. Det er som om det kniber med at koncentrere sig.

Juniorafdelingen har som ventet gjort sin pligt, idet der er opnået 3 første, 1 anden og 2 tredjepladser. Disse resultater taler for sig selv, dog vil jeg undlade at komme nærmere ind på 1. juniors spil og resultat, der bliver lejlighed til at genoprette meget i den kommende sæson.

Drengedelingen var det store spørgsmålstejn.

Jeg tænker her særlig på forrige års svage putter. Med undtagelse af 2. drenge, der gav os en helt ny fornemmelse ved at placere sig som nummer 9, blev de øvrige placeringer langt over forventning, og der er al mulig grund til at fremhæve 1. drenges flotte 2. plads. Efter en svag sæson sidste år kom vore putter igen med et brag. 1. putter opnåede en smuk 2. plads efter AB og 4. putter — det hold, vi skal benytte som 1. hold til næste år — var faktisk uheldig med kun at nå en 2. plads. For hele afdelingen var der meget at glæde sig over, men der er jo også gjort et virkeligt godt træningsarbejde gennem hele året.

(Fortsættes næste side).

CRICKET

Som allerede nævnt i august-nummeret vandt vort 1. hold sikkert mellemrækken og dermed oprykning til 2. division. Holdet gik ubesejret gennem rækken og vandt samtlige kampe med maximumpoints, og på baggrund af, at vi året forud tabte 4 kampe til stort set de samme hold, må det vist siges, at fremgangen har været tydelig, og selvom man ikke skal spå, tror jeg at kunne udtale, at vi har god grund til at forvente en plads i toppen af 2. division i den kommende sæson.

Vi benyttede kun 14 spillere på vort 1. hold, og det er vist ret enestående, at de 12 af spillerne kommer til at figurere på Cricketforbundets officielle statistik med over 10 i gennemsnit.

Statistikken ser således ud:

Gærdespil:	Total	Average
Erik L. Larsen.....	303	50,50
Preben Jørgensen	68	34,00
John Nielsen	87	21,75
Jørgen Ploufmann	144	20,57
Orla Madsen.....	96	19,20
Bent E. Madsen	95	19,00
Kaj Hjorth.....	155	17,22
Poul Erik Hansen.....	101	16,83
Knud Tim.....	89	12,71
Erik Stummann	81	11,57
Palle Füssel	34	11,33
Erik Larsen	82	10,25
Kastning:	Gærder	Average
Poul Erik Hansen	23	7,00
Palle Füssel	34	7,56
Erik Stummann	12	8,75
Jørgen Ploufmann	50	9,30
Erik Larsen	9	11,67
Kaj Hjorth	2	15,50

Såvel Erik Larsens gærderesultat som Poul Erik Hansens kasteanalyse placerer vistnok de 2 spillere som nr. 1 i mellemrækken.

2. holdsrækken blev delvis ødelagt på grund af utallige afbud sæsonen igennem, og vort 2. hold endte efter flere års succes i toppen, helt i bunden. Bekymringen herover behøver dog ikke at være så stor, for det er jo en kendt sag, at et stærkt 1. hold giver et godt 2. hold.

Erik Stummann.

Resultaterne for turneringen blev følgende:

- 4 førstepladser
- 4 andenpladser
- 2 tredjepladser
- 1 fjerdeplads
- 3 femtepladser
- 1 sjetteplads
- 1 syvendeplads
- 1 niendeplads

Det glædeligste ved ungdomsafdelingens samlede resultater er vore talentholds smukke placering:

- 1. ynglinge nr. 1 + pokal og slutrunde om danmarksmesterskab
- 1. junior nr. 1
- 1. drenge nr. 2
- 1. putter nr. 2

Da træningen ikke slutter og begynder samme dag (efter nytår) vil jeres instruktør give jer besked hvilke datoer.

For 5—6 junior og drenge vil der efter nytår blive træning på skolen og I vil modtage brev efter nytår om, hvor og hvornår det bliver.

Der vil blive tilmeldt følgende hold til KBU's turnering 1959:

- 4 ynglingehold
- 6 juniorhold
- 6 drengehold
- 4 lilleputhold.

Jeg vil slutte med en tak til alle ungdomsspillere og instruktører for den flid og interesse der er udvist i den forløbne sæson, og ønsker jer alle en glædelig jul og et godt nytår.

Børge Mossfeldt.

TAK

Jeg vil gerne, på min hustrus og egne vegne, takke alle mine klubkammerater for den smukke pengegave, som I samlede sammen ved den kammeratlige sammenkomst efter five-a-side-kampene i klubben. Jeg kommer vel desværre aldrig til at spille bold mere, idet jeg i mit dårlige knæ er blevet udstyret med en sølvplade. Jeg vil savne det herlige liv sammen med mine klubkammerater og læderkuglen, og det er beklageligt, at jeg, så ung, som jeg er, allerede kan tale om gode minder i min gamle klub FREM. Jeg beder alle modtage min og min families ønsker om en god jul og et godt nytår og endnu en gang tak for hjælpen.

Kurt Nielsen.

Til orientering kan det oplyses, at *Kurt Nielsen* er en af vore unge sekunda-spillere, der under træningen i september kom så alvorlig til skade. Vi udtrykker dog håb om, at vi med tiden atter ser Kurt ude på banerne. Lægerne kan jo gøre underværker, og vi beder ham om ikke at miste troen herpå.

Klubkammeraterne.

FREMS OLD BOYS

afholder stort

andespil

bal

Lørdag 14. februar kl. 19 pr.
i DET NY FOLKETS HUS
ENGHAVEVEJ 40

*Mange flotte præmier og
et glimrende orkester spiller op
til dansen*

Billetter à kr. 3.- kan købes hos:

- Poul Mertins,
Frejsgade 1. Telf. AEG 5108.
- Sv. Eriksen,
Ullerupgade 1.
- Kurt Sørensen,
Vigerslevallé 92. Telf. VA 758.
- Helmuth Diemar,
Beethovensvej 1.
- Bernhard Nielsen,
Lyrskovgade 8. Telf. EVa 715.

**Køb billetter i god tid da
efterspørgslen er stor**